

சிலப்பதிகாரம் புலப்படுத்தும் கண்ணகியின் துன்பம்

ப. மகேஸ்வரி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, நிர்மலா மகளிர் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்-641018, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Silappathikaram Reveals the Suffering of Kannagi

P. Maheswari a,*

^a Department of Tamil, Nirmala College for Women, Coimbatore-641018, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

maheswarijoseph@gmail.com

Received: 27-12-2021

Revised: 24-03-2022

Accepted: 26-03-2022

Published: 28-04-2022

ABSTRACT

"It is a pity that the conflict between the higher intellect and the weaker Ava arises," says Ken, a Western scholar. The Harvest of Tragedy P.XIV (1956), in his opinion, is an appropriate interpretation of Kovalan's suffering. The narrators refer to the series "Avalam Neethu" as "Let go of dirt, ava etc." Dirt, ava etc. are the major barriers to attaining a life of virtual alignment. It is the religious view that those who commit such crimes end up in worldly misery and lose their future well-being. Too bad - cause dirt etc. The word misery refers to suffering. "Virtue is a claim to political survival, The high ones will reach Pathini by text" These are the three great truths that the statue conveys. It is natural to be surrounded by suffering when one deviates from such virtue. The three great facts present the reasons why coffee monsters suffer. The misery they will achieve is foreshadowed by nightmares. This article explores the plight of Kannagi, who reveals Silappathikaram.

Keywords: Tragedy, Higher Intellect, Weaker Ava, Crimes, Misery, Dirt

முன்னுரை

"உயர்ந்த மெய்யறிவிற்கும், நலிந்த அவாவிற்கும் இடையே நிகழும் முரண்பாட்டால் எழுவதே அவலம்" என்கிறார் மேலைநாட்டறிஞர் கென். அவரது கருத்துக்குக் கோவலனது துன்பம் பொருத்தமான விளக்கமாகிறது. "அவலம் நீத்து" என்ற தொடருக்கு "அழுக்காறு, அவா முதலியவற்றை விடுத்து" என்று உரையாசிரியர்கள் பொருள்கண்டுள்ளனர். மெய்யுணர்வெய்திச் சீர்மை சான்ற வாழ்வு எய்துவதற்கு அழுக்காறு, அவா முதலியன பெருந்தடைகளாகும். அக்குற்றங்களுக்கு இடந்தருவோர் உலகியல் துன்பங்களிலே இடர்ப்பட்டு மறுமை நலவாழ்வையும் இழக்கின்றனர் என்பது சமயநூலின் கருத்தாகும். அவலத்திற்கு - அழுக்காறு முதலியன காரணமாகின்றன. அவலம் என்ற சொல் துன்பத்தைக் குறிக்கின்றது. "அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும். உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர். ஊழ்வினை உருத்து வந்தாட்டும்" - ஆகியன சிலம்பு உணர்த்தும் முப்பெரும் உண்மைகளாகும் (Sudhakar, 2021). இத்தகைய அறத்திலிருந்து தவறநேரிடும் போது துன்பம் சூழ்ந்துவிடுதல் இயல்பு. முப்பெரும் உண்மைகள் காப்பிய மாந்தர்கள் துயருறுவதற்கான காரணங்களை முன்வைக்கின்றன (Panneerselvam, 2020). அவர்கள் அடையப்போகும் துன்பங்கள் தீயகனவுகள்மூலம் முன்னரே சுட்டப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரம் புலப்படுத்தும் கண்ணகியின் துன்பம் இக்கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டிருக்கின்றது.

துன்பமாலை - சுட்டும் கண்ணகியின் துன்பம்

“அவலம்” என்ற சொல் சிலப்பதிகாரத்தில் இரு பொருள்களில் கையாளப்பட்டுள்ளது. நாடு காண் காதையில்,

“புலவூண் துறந்து பொய்யா விரதத்து

அவலம் நீத்தறிந் தடங்கிய கொள்கை

மெய்வகை உணர்ந்த விழுமியோர்” (Subramanian, 2010)

என்ற அடிகள் வருகின்றன. கோவலன் கொலையுண்ட செய்தி வந்தபோது கண்ணகி பொங்கி எழுகிறாள். துயரமும் சினமும் தம்முள் இடும் பூசலால் துன்பச்சுவை பெருகுவதை இளங்கோவடிகள் இயற்றிய காப்பியமாகிய சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள துன்பமாலை எனும் காதையில் காணமுடிகிறது. அங்கு அரற்றிய கண்ணகியின் குரலாக,

“இன்பறு தங்கணவர் இடரெரி யகமழ்கத்

துன்பறு வனநோற்றுத் துயருறு மகளிரைப் போல்

.....

அன்பனை இழந்தேன்யான் அவலங்கொழிவலோ

.....

அறனென்னும் மடவோய் யான் அவலங்கொண்டழிவலோ” (Gurusami, 1970)

என்று இளங்கோவடிகள் பாடுகின்றார். இங்கு “அவலம்” என்ற சொல் இருமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. இங்குத் துன்பம் என்ற பொதுப்பொருளிலேயே இச்சொல் வருகிறது. சிலப்பதிகாரத் தலைவியாகிய கண்ணகியின் வாழ்வு பல துன்பங்களுக்குட்படுத்தப்பட்டு முடிவில் தெய்வநிலையை எட்டுகிறது.

கணவனைப் பிரிந்த துன்பம் அவளை மிகுமானுடநிலைக்கும், கணவனை இழந்த துன்பம் கண்ணகியைத் தெய்வநிலைக்கும் உயர்த்தியது. முன்னைய துன்பத்தில் கோவலனுக்கு இன்பமிருப்பதை எண்ணிப் பொறுமை காத்த கண்ணகி பின்னை துன்பத்தில் கள்வன் என்ற பழியோடு மாண்டதால் பொறுமையிழந்துப் பொங்கி எழுகின்றாள்.

“தற்காத்துத் தற்கொண்டாள் பேணித் தகைசான்ற

சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்” (Munisamy, 1992)

என்ற இலக்கணத்திற்கேற்ப புகுந்தகுடி, பிறந்தகுடி ஆகியவற்றின் புகழ் பேணலாகிய கடமை கண்ணகியின் முன் நிற்க, பழி துடைக்கும் கடமையையும் மேற்கொள்கிறாள்.

“அன்பனை இழந்தேன்யான் அவலங்கொண் டழிவலோ

இம்மையும் இசைஓர்இ இனைந்தேங்கி அழுவலோ...” (Gurusami, 1970)

என்று சீறுகின்றாள். “தீவேந்தன் தனைக் கண்டு இத்திறங் கேட்பல்” என்று எழுந்துநின்ற கண்ணேரத்தில்,

“கடுக்கும் என் நெஞ்சம் கனவினால் என்கைப்

பிடித்தனன் போயோர் பதியுள் பட்டோம்

பட்ட பதியில் படாதது ஒருவார்த்தை இட்டனர் ஊரார்

இடுதேளிட்டென் தன்மேல் ...” (Subramanian, 2010)

என்று தான் முன் கண்ட தீய கனவு அவளை வருத்தியது என்று இளங்கோவடிகள் பாடுகின்றார். இதனைக் கூறும் சிலப்பதிகார அடிகள்மூலம் இக்காப்பியத்தை உலக அவல இலக்கியத்தின் முன்னோடி எனலாம்.

அந்திமாலைச் சிறப்புச்செய் காதையில் துன்பம்

“வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே, வாணுதல்

மனையுறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிரென” (Nagarasan, 2007)

என்ற பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோவின் பாடல் இல்லறத்தின் உயிர்த்திறத்தைப் புலப்படுத்துகிறது. செயல்கள் செய்து வெற்றியும் பொருளும் சேர்ப்பது ஆடவர்க்கு உயிர், அவ்வாடவரே பெண்ணுக்கு உயிர் ஆகும். கண்ணகியின் இல்லறத்தில்,

“மணமனை புக்கு மாதவி தன்னோடு

அணைவுறு வைகலின் அயர்ந்தனன் மயங்கி

விடுதல் அறியா விருப்பினன் ஆயினன்” (Subramanian, 2010)

என்று கோவலன் வினையில் ஈடுபடும் செயல்மறந்து மயங்கி இன்பத்துறையில் எளியனானான். அவனைப் பிரிந்தமையால் உயிர் தளர்ந்த உடம்புபோல் ஆயினள் கண்ணகி. மன்னவன் தணந்தகாலை பூவும் புனைதலின்றி இருப்பது கற்புடை மாதர் திறம் எனப் பேசுகிறது சிந்தாமணி. கோவலன் பிரிந்த நிலையில் வாடியிருந்த தோற்றத்தை,

“அம்செஞ் சீறடி அணிசிலம் பொழிய

மென்துகில் அல்குல் மேகலை நீங்கக்

கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி” (Subramanian, 2010)

என்று இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடுகிறார். கண்ணகியின் உடற்பொலிவு வாடியதையும், அணிமணிகள் நீங்கியதையும் இந்தப் பத்து அடிகளில் குறிப்பிட்டுள்ளார். புன்முறுவலைக் கண்ணகியின் இதழ் மறந்தது. இழந்தது என்று சொல்லாமல் கண்ணகியின் புன்முறுவலைக் கோவலன் இழந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார். கோவலனுக்காக அன்றிக் கண்ணகி சிரித்ததுமில்லை. இத்துணை வரையறைப்பட்ட வாழ்விலே துன்பம் புகுகின்றது. உடற்பொலிவின் வாட்டத்தைச் சொன்ன இளங்கோ ஒரே அடியில் உள்ளத்தின் துயரினை உயரிய முறையிலே செயலற்ற நெஞ்சத்துக் கண்ணகி - கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி என்று விளக்கியுள்ளார்.

கொலைக்களக் காதையில் துன்பம்

உடலும் உள்ளமும் வாட இல்லறத்தின் செம்மை குலைந்தது.

“அறவோர்க் களித்தலும் அந்தணர் ஓம்பலும்

துறவோர்க் கெதிர்தலும் தொல்லோர் சிறப்பின்

விருந்தெதிர் கோடலும்” (Sivagnam, 1979)

ஆகிய இல்லறக்கடமைகள் செய்வதைக் கண்ணகி இழந்தாள். கணவனைப் பிரிந்தமையால் பேணுதகு சிறப்புடைய பெண்மைக்குச் சிறப்பு தரும் இல்லறத்தை இழந்த மங்கல மடந்தையர்க்கு இதனைவிடப் பெரிய துன்பம் வேண்டியதில்லை. கண்ணகியின் வாழ்வில் இப்பெருந்துன்பம் வந்தது. கணவன் பிரிவினால் விருந்தோம்பல் செய்யமுடியாமல் வருந்திய கண்ணகி இப்பெருந்துன்பத்தை நோன்புத்திறத்தால் தாங்கிக் கொண்டாள். உடல்வாட - உயிர்தேய இல்லறம் தளரக் காரணமாக இருந்த கணவனை மீண்டும் பெறுவதற்குக் காமவேள் கோட்டம் சென்று வழிபாடு செய்யலாம் என அழைத்த தேவந்தியிடம் “பீடு அன்று” என இரு சொற்களால் அவளது திட்டத்தை மறுக்கிறாள் கண்ணகி.

“இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்கு

இடும்பை படாஅ தவர்” (Munisamy, 1992)

கண்ணகியின் துயரம் இக்குறளோடு இணைத்துப் பார்க்கத்தக்கது. கண்ணகி தனக்குற்ற துன்பத்தால் தளரவில்லை அவளுடைய பொறுமைநலத்தால் துன்பம்தான் துன்பப்பட்டது.

ஊர்கூழ்வரியில் துன்பம்

“தீ வேந்தன் தனைக்கண்டித் திறங்கேட்பல் யானென்றாள்

என்றாள் எழுந்தாள் இடருற்ற திக்கனா

நின்றாள் நினைந்தாள்! நெடுங்கயற்கண் நீர்சோர

சென்றாள் அரசன் செழுங்கோயில் வாயில் முன்” (Sokkalingam, 1979)

கண்ணகி துன்பத்தை விழுங்கிடும் சினமும், சினத்தை விழுங்கிடும் துன்பமுமாக நீர்வார் கண்களையுடையவளாய் பாண்டியனிடம் சென்று வழக்குரைத்து வென்று பழி துடைத்தாள். பாண்டியனின் நகரை எரிக்கு இரையாக்கினாள். சினம் தோற்க, துன்பம் வென்றது.

கட்டுரை காதையில் துன்பம்

“கீழ்த்திசை வாயில் கணவனொடு புகுந்தேன்

மேற்றிசை வாயில் வறியேன் பெயர்கு” (Subramanian, 2010)

கணவனைக் காணாததன் முன்னர் இருத்தலையுஞ் செய்யேன் நின்றலையுஞ் செய்யேன் என்று கூறி, துர்க்கையின் கோயில் வாயிலில் தன் சங்கு வளையலை உடைத்து, நகரத்துக் கீழ்த்திசைக்கண் வாயிலில் கணவனொடு புக்க யான் மேல்திசையிலுள்ள வாயிலில் தனியேனாய்ச் செல்கின்றேன் என்று சொல்லி வருந்தியது கண்ணகியின் துன்பமிகுதியைக் காட்டுகிறது.

கானல் வரி - திருப்புமுனை

கதைத்திருப்பம் கானல்வரியிலேயே நிகழ்கிறது. நெய்தல் இரங்கற்பின்னணியில் இசைக்கூறுகள் பொருந்த துன்பமையமாக அமைந்துள்ளது. கானல்நீரைப் பொய்கைநீரென மயங்கி ஏமாறும் மான்களைப் போலக் கோவலனும் மாதவியும் பொய்யை உண்மையென எண்ணித் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு, மீண்டும் ஒருவரையொருவர் சந்திக்க முடியாதபடி கதைத்திருப்பம் அமைந்துள்ளது. இருவரின் பொய்த்தோற்றக் குறிப்பாக இது அமைந்துள்ளது என்பதை, “தன் தீதிலள், என் தீது” என்று பின்னர் வருந்திக் கூறும் கோவலன் தெளிவுரையாலும், குலப்பிராட்டியோடு இரவிடைக் கழிதற்குத் தான் காரணமாகிவிட்டோமோ என்று மாதவி கூறும் உரையாலும் உணரமுடிகிறது.

கனவுகள் முன்குறிப்பாக அமைதல்

இளங்கோவடிகள் காட்டும் மூன்று கனவுகளும் துன்பங்களுக்கு முன்குறிப்பாக அமைகின்றன. முன்னெச்சரிக்கையாக இவை அமைகின்றன. கண்ணகியின் கனவு தீமையிலிருந்து அவள் கணவனைக் காக்க பயன்படாதபடி, கனவில் கண்ட தீமையை நிறைவேற்றத்தான் பயன்படுகிறது.

“கல்பூர்னியா, சீசரின் துன்ப முடிவுக்கு முன், பெருவீரனாகிய சூலியஸ் சீசரின் உடலெங்கும் குருதி கொப்பளித்துப் பெருக்கெடுத்தோட, அக்குருதியில் உரோமானியர்கள் கைகளைத் தோய்த்து மகிழ்கின்றனர்” எனத் துன்பச்சுவையைக் கூறித் தடுத்துவிட முயன்றதைப் போல கண்ணகி

முயன்றிருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகிறது. முடிவுகளால் கனவுகளே அன்றிக் கனவுகளால் முடிவுகள் இல்லை.

கதைப்போக்கில் துன்பம் நிகழ்ச்சிகளால் விளைவது, பாத்திரப்படைப்பில் துன்பம் பண்புகளால் விளைவது. நிகழ்ச்சிகளாலும், பண்புகளாலும் விளைந்த துன்பத்தை உணர்த்த வேண்டுமென்ற புலவனின் முயற்சியே கற்பனைகளில் வெளிப்படுகிறது.

வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி

தையற் குறுவது தானறிந் தனள்போலும்..." (Subramanian, 2010)

என்று தன் நெஞ்சின் துயர எண்ணங்களை வையை ஆற்றின் மீதேற்றிக் கூறுகிறார். கோவலனும் கண்ணகியும் மதுரைக்கு வரும் வழியில் வையையாற்றைத் தொழுகின்றனர். தன் போன்ற பெண்ணாகிய கண்ணகிக்கு நேரவிருக்கும் துன்பத்தை உணர்ந்தவளைப் போல் ஆடையைப் போர்த்துக் கொண்டு வையை நல்லாள் கண்ணீரை அடக்கிக் கொண்டாள் எனும் இளங்கோவின் கற்பனை இங்கே வெளிப்படுகிறது.

"போருழந் தெடுத்த ஆரெயில் நெடுங்கொடி வாரல் என்பன போல் மறித்துக் கை காட்ட" என்ற அடிகள்மூலம் மதுரையின்கண் எயிலில் கட்டப்பட்டிருந்த கொடிகள் கோவலனையும் கண்ணகியையும் இங்கு வரவேண்டாம், துன்பம் ஏற்படப்போகிறது என்று அசைந்ததாகவும் முன்குறிப்பு முறையில் சொல்லியுள்ளார் இளங்கோவடிகள்.

ஊழ்வினை வழி துன்பம்

32 இடங்களில் சிலம்பில் ஊழ்வினைக் குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. எது நடக்கக் கூடாதோ, அது அங்கே நடக்கும்போது ஊழைத் துணைக்கு அழைக்கின்றார் இளங்கோ. யாழிசையில் ஊழ் தோன்றிவிடுகிறது என்பதை,

"யாழிசைமேல் வைத்துத்தன் ஊழ்வினைவந் துருத்ததாகலின்..." (Muthusami, & Muthiah, 1978)

என்று மாதவிமீது இளங்கோ கொண்ட பரிவு ஊழைக் காரணமாக்குகிறது.

மதுரைக்குச் சென்று சிலம்பையாவது விற்றுப் பிழைப்போம் என்று போகும்போது கற்பனை செய்யக்கூட முடியாத துன்பச்செயல்கள் நடைமுறையாகும்போது கோவலன்மீது குற்றம்சாட்ட விரும்பாது ஊழைக் காரணம் காட்டி, கோவலன்மீது,

"வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான்" (Subramanian, 2010)

என்று கூறி அவன்மீது வெறுப்புப் படியாமல் விலக்குகிறார்.

கோவலனின் துன்பம்

"துன்பியல் நாடகத்தலைவர்கள் தம் முடிவினைத் தாமே அஞ்சாது நாடிப்போகும் நிலை முடிவில் தோன்றும்". அத்தகைய துன்பமுடிவைத் தானே சென்று கோவலன் ஏற்றுக்கொள்வது வருத்தம் தருகிறது.

கோவலன் துன்பமெல்லாம் "உணர்ச்சி வசப்படுதல்" என்ற குறையால் நேர்வதாகும். இராவணனைப் போல் அறத்திற்கு மாறாக நடந்தோ, ஒத்தெல்லாவைப் போல் பிறரால் தூண்டப்பெற்றோ, சச்சந்தனைப் போல் பிறரால் ஏமாற்றப்பட்டோ அவன் துன்பத்திற்குள்ளாகவில்லை. தன் குறையால் புதையுண்ட துன்ப ஓவியமே கோவலன் - ஹாம்லட்டின் ஆகியோரின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம். இதுவே இவர்களது வீழ்ச்சிக்கும், அவனைச் சார்ந்தவர்களின் துன்பத்திற்கும் காரணமாகிவிடுகிறது.

கோவலன் உயிரோடிருந்த காலத்தில் கண்ணகி, மாதவி ஆகிய இருவருக்கும் மாறிமாறிப் பிரிவுத்துன்பத்தைத் தருகின்றான். கோவலன் இறந்துபட்டபின் கண்ணகி, மாதவி உற்ற துயரத்திற்கும்

காரணமாகின்றாள். மாதவி தீப்புக்குவதற்கும், கவுந்தியடிகள் உண்ணாநோன்பிருந்து உயிர்விடுவதற்கும், கோவலன் கண்ணகி தாயர் உயிர்விடுவதற்கும், மாதவி மணிமேகலை, கோவலன் கண்ணகி தந்தைமார் ஆகியோர் துறவு மேற்கொள்வதற்கும், ஐயை மணம்படாமைக்கும் மறைமுகக் காரணமாகித் துன்பத்தைச் “செத்தும் கொடுக்கும் சீதக்காதி” ஆகின்றாள்.

உயர்திணை

ஆண்குரங்கு இறந்துவிட்டதை அறிந்து பெண்குரங்கு குட்டியைத் தன் கிளையிடம் சேர்த்துவிட்டு மலையின் உச்சியிலிருந்து வீழ்ந்து தற்கொலை செய்ய முயலும் அறிணையின் சால்பைக் குறுந்தொகை 69 ஆம் பாடல் காட்டுகிறது. அத்தகைய தமிழ்நாட்டுக் கோவேந்தன் ஒருவனின் கோப்பெருந்தேவி கணவன் சாவைக் கண்ட மாத்திரத்தில் உயிர்விடும் துயரம், பண்பாடாய் நின்று உள்ளத்தை உருக்குகிறது.

முடிவுரை

சிலப்பதிகாரத்தில் துன்பம் பல்வேறு காதைகளில் வெளிப்பட்டுள்ளது. துன்பமாலை, அந்திமாலைச் சிறப்புச்செய் காதை, கொலைக்களக் காதை, ஊர்தழுவரி, கட்டுரை காதை வழி வெளிப்பட்ட துன்பங்கள், திருப்புமுனையாக அமைந்த கானல்வரியில் இடம்பெற்றுள்ள குறிப்புகள், கனவுகள் முன்குறிப்பாக அமைதல், துன்பத்தின் வெளிப்பாடுகளாகத் திகழும் ஊழ் பற்றிய செய்திகளும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

References

- Gurusami, M.R.P., (1970) Silampuvazhi Sinthanai, Mercuri Puthaka Company, Covai, India
- Meenakshi Sundaranar, T.P., (1966) Naadagakappiyangal, Sekhar Pathipagam, Chennai, India
- Munisamy, V., (1992) Thirukkural Thelivurai, Thirukkural Pathippagam, Chennai, India.
- Muthusami, K., Muthiah, A, (1978) Silambil Avalam, Antil Pathipagam, Madurai, India
- Nagarasan, V., (2007) Kurunthogai, Newcentury Book House, Chennai, India
- Panneerselvam, K., (2020) Prevention of Harlotry through Tamil Epics, International Research Journal of Tamil, 2(3), 100-105. <https://doi.org/10.34256/irjt20311>
- Sivagnam, M.P., (1979) Silapathikaara thiranaivu, Poongodi Pthipagam, Chennai, India
- Sokkalingam, T.A., (1961) Kaapiya Sinthanaigal, Meenakshi Puthaga Nilayam, Madurai, India
- Subramanian, S.V., (2010) Silapathikaaram, Gankai Puthaka Nilayam, Chennai, India
- Subramaniya Aatchariyar, (1947) Munusami Muthaliyar Pathipagam, Chennai, India
- Sudhakar, K., (2021) The theory of Theosophical Structure of Ilango Adigal. International Research Journal of Tamil, 3(S-2), 234-238. <https://doi.org/10.34256/irjt21s244>

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License